

[MOSKWA,] 12 LUTEGO 1968

Дорогая Мария Львовна,

я Вам очень признателен за Вашу открытку. Я долго не отвечал Вам, потому что хотел выяснить точнее, как обстоит дело с поездкой на Семиотический конгресс. После возвращения из Польши в декабре И. А. Хренов сказал мне, что командирован от нашего Института будет один человек, но не я, потому что меня он предполагал командировать еще ранее на совещание по зрительной информации (во время майского международного конкурса плаката). Действительно, были предприняты соответствующие шаги, но кто-то (уже не в Институте) усомнился, соответствует ли конкурс плаката моим занятиям; меня просили это объяснить, но я теперь не думаю, что поеду на симпозиум по зрительной информации. Что же касается того, кто поедет на конгресс по семиотике, это тоже остается несным; И. А. Хренов мне называл Владимира Николаевича, но это тоже осталось нерешенным.

В ответ на Ваш вопрос сообщаю Вам сведения о своей дате рождения: 21 августа 1929 г., Москва; у Татьяны Эдуардовны [Ивановой] — 19 июля 1926 г., Москва. Не хочется Вас всем этим затруднять. Я охотно выступлю на семиотическом конгрессе с докладом «О системах двоичных признаков для описания мифологии, ритуалов и других видов знакового поведения в архаичных (элементарных) обществах». Текст доклада у меня почти готов, я могу его выслать в самое ближайшее время.

Рецензия на книгу Дюмезиля написана по просьбе Тодорова и Греймаса для журнала «Information sur les science sociales». Я написал ее с большим промедлением, последнее время все время опаздываю с работами, поэтому до сих пор не успел закончить и то, что предполагал послать в сборник в честь проф. С. Жулкевского (очевидно, уже поздно?).

Роману Осиповичу потребовался микрофильм записей Поливанова о японском языке. Когда ему не будет нужно, пусть он возвратит их мне – они будут нужны для дальнейшей работы по изданию Поливанова (первый том с моими комментариями печатается).

Прошу Вас простить меня за то, что я постоянно затрудняю Вас просьбами и столь же постоянно опаздываю с ответами на письма.

Сердечный привет от моей жены и всех общих друзей.

Ваш В. И.

12 II 1968.

Rkp Arch. IBL PAN, k. 1 i koperta z nadrukowanym znaczkiem pocztowym, bez stempli. — Na kopercie jedną ręką „проф М. Р. Майеновой”, drugą „В. В. Иванов”. — List doręczony przez okazję. — Miejsce jak w innych listach.

Przekład polski

Droga Mario Lwowna,

jestem Pani bardzo zobowiązany za kartkę pocztową. Długo nie odpowiadałem, gdyż chciałem dokładniej wyjaśnić, jak się ma sprawa z wyjazdem na Kongres Semiotyczny. Po powrocie z Polski w grudniu I. A. Chrienow powiedział mi, że z naszego instytutu będzie delegowana jedna osoba, ale nie ja, gdyż on zaplanował już dawniej, że pośle mnie w delegację na posiedzenia poświęcone informacji wzrokowej (podczas majowego międzynarodowego konkursu plakatu). Istotnie, zostały podjęte odpowiednie kroki, ale ktoś (już nie w Instytucie) wyraził wątpliwość, czy konkurs plakatu jest zgodny z moimi zajęciami. Proszono mnie, bym objaśnił sprawę, ale teraz nie sędzę, że pojedę na symposium poświęcone informacji wzrokowej. Kto pojedzie na Kongres Semiotyczny — na razie nie wiadomo. I. A. Chrienow w rozmowie ze mną wymienił Władimira Nikołajewicza, ale to też nie zostało rozstrzygnięte.

Odpowiadając na Pani pytanie, podaję informacje o swojej dacie urodzenia: 21 sierpnia 1929 r., Moskwa; Tatiana Eduardowna — 19 lipca 1926 r., Moskwa. Nie chciałbym Pani tym wszystkim obciążać. Na Kongresie Semiotycznym chciałbym wystąpić z referatem: „O systemach cech podwójnych dla opisu mitologii, rytuałów i innych rodzajów zachowania znakowego w społecznościach archaicznych”. Tekst referatu mam już prawie gotowy, mogę go wysłać w najbliższym czasie.

Recenzję książki Dumèzila napisałem na prośbę Todorowa i Greimasa dla czasopisma „Information sur les sciences sociales”. Napisałem ją z wielkim opóźnieniem.

Ostatnio ciągle się spóźniam z pracami i dlatego do tej pory nie zdążyłem zakończyć tego, co zamierzałem posłać do tomu na cześć prof. S. Żółkiewskiego (pewnie już za późno?).

Romanowi Osipowiczowi był potrzebny mikrofilm zapisów Poliwanowa o języku japońskim. Kiedy przestanie mu być potrzebny, niech zwróci go mnie — zapisy będą potrzebne dla dalszej pracy nad wydaniem Poliwanowa (tom pierwszy z moimi komentarzami jest już w druku).

Proszę mi wybaczyć, że stale obciążam Panią prośbami i również stale spóźniam się z odpowiedziami na listy.

Serdeczne pozdrowienia od mojej żony i wszystkich wspólnych przyjaciół.

Oddany W. I.

12 II 1968.